

במדינה

(המשך מעמוד 18)

המטפל. האחיות במחלקה נטלו לעצמן תהיכרותית את תפקיד ה"אם" המגינה על ה"בן" — החולה, ולפעמים אף התערבו בפקודות הרופאים. אחרים מהצוות פיתחו רגשי שינאה, גם הם תהיכרותיים, לחולים, שלא הראו תמיד את הכרת תודתם לצוות. הרופאים שהחליטו על הפסקת הטיפול לחולה נימנעו מלהיגש איתו, העבירו את הטיפול לעובדת הסוציאלית. כשביצעו השתלת-כלייה, מסרו את המשך המעקב לאורולוג, מתוך חרדה לדחיית הכלייה. עתה, מדוח כתבי-העת הרפואה, בטאון הסתדרות הרופאים הישראליים, נימנעו חברי הצוות מדי שבוע כדי לאוורר את בעיותיהם הנפשיות ולהקל, ולו במקצת, על סיבלם.

דת

ושוב:

עסקי חזירים

זה שבצריפין יש מחנה ענק של צה"ל — ידוע לכל. למחנה בסדר-גודל זה יש בעיות מיוחדות במינהן, בעיות הנפתרות בערים על ידי העיריות. אחת הבעיות החמורות היא — סילוק האשפה ושיירי המזון.

בעבר לא היווה העניין בעייה כלל. בבית-דגן היתה קיימת חזיריה; ובעליה היו אוסי פים את הפסולת של המחנות הקרובים כי רצון. הם נוקקו לפסולת ולשיירי המזון, על מנת להאכיל את חזיריהם. מובן, שהאיסוף נעשה חינם-אי-כסף. אולם בינתיים, על מנת להבטיח לעצמו את תמיכתם של הדיתיים, נאלץ בומנו דויד בן-גוריון להסכים לחקיקת מספר חוקי לחץ וכפייה דתיים. ביניהם — החוק לאיסור גידול חזירים.

עם התקבל החוק, נסגרה החזיריה בבית-דגן. גידול החזירים הותר רק באיזורים מסויימים בצפון הארץ, בעיקר על-ידי ערבים.

לאחר סגירת החזיריה בבית-דגן, התעוררה במלוא חריפותה בעיית האשפה ושיירי המזון של מחנות הצבא שבסביבה.

חב"ניק מאכיל חזירים. משרד-הביטחון הוציא מיכרו לקבלת הזכות הבלעדית של הוצאת הפסולת מתוך מחנות אלה. במיכרו זכה קבלן, אשר לגביו לא היה שום חשש שיעביר את שיירי האוכל למגדל החזירים, ויעמיד את משרד הביטחון במצב בלתי-נעים. זכה במיכרו יוסף גולד-שטיין, איש מושב תוחלת של המפד"ל, ליד כפר חב"ד.

תמורת הוצאתה היומיומית של הפסולת ממחנות צריפין, מקבל גולדשטיין 8,000 ל"י משרד-הביטחון מדי חודש בחודש. אלא שהסכום הצנוע לא סיפק, כנראה, את תיאבוננו הבריא של החסיד המפופל. מה עוד, שכמות הפסולת היומית שהוא מוציא מדי יום מצריפין הוא עצומה, ועולה בהרבה על הכמות הנצרכת על-ידי חקלאי כפר תוחלת.

גולדשטיין התקשר עם שני מגדלי חזירים בצפון הארץ, התחייב לספק להם מדי יום ביומו (פרט לשבתות, כמובן) שלושים חביות שיירי מזון. היו אלה האדונים חיימר ביץ' ואריה ציטובר מצור-שלוש שליד עכו, המגדלים את חזיריהם בחוות אריה שליד קיבוץ אפק בגליל המערבי.

תמורת שיירי המזון משלמים בעלי ה"חזיריה ביד רחבה מאד: — 10 ל"י תמורת כל חבית.

המפסיד — צה"ל. גולדשטיין ידע, כי אם יתגלה הקשר הלא-קדוש שבינו לבין החזירים שבחוות אריה, הוא עלול למצוא את עצמו פסול מלהחזיק במיכרו, ואגב כך אף לאבד מיכרה של זהב. לכן דאג לכיסויו מתאים.

מדי בוקר נכנסת משאית מכפר תוחלת ל"צריפין, כשבה נמצאים גולדשטיין ועוזר גר"ס. כעבור כשעתיים יוצאת המשאית מצריפין חזרה לתוחלת. כאן נפרקת כמות מסויימת של אריה במידה הדרושה לחקלאי הכפר. כל שאר האשפה נמסרת לבחור צעיר, לא דתי, הממשיך להוביל את שיירי המזון היקרים לחוות אריה.

על-ידי העסקת קבלן-מישנה שכזה, פוטר עצמו גולדשטיין, שמר המסורת, מן הקשר הטמא, חזיריים שבצפון. הוא נקי, הקבלן מרויח, והחזירים אוכלים בשפע. כולם מב-סוטים.

רק גורם אחד מפסיד מכל העסק — צה"ל, החייב לשלם כסף על מנת שמתוך דתי יעשה כסף, ממכירת זבל לחזירים.

סבוי ברנדי היוקרה שכל ישראל

יקר בתכנו עדיך באיכותו

מיוחד בטעמו

כרמל מזורחי

מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

לא יאומן פני סופר!

הנשים בוחרות בעלים

הנשים המאשרות ביותר בעולם הן נשי שבט קאלאביט בבורנאו: מנהגי השבט מתירים אך ורק ל"אשה להציע נישואין ולעומת זאת הם אוסרים על הגבר לסרב. כל עוד לא שוררים מנהגי שבט זה בישראל, כדאי לך להיראות תמיד במיטב חינוך, כלומר להקפיד על לבישת גרבי "מרסי", הגרביים המ"שלבנים איכות אירופית ומחיר נוח. גרבי "מרסי" נמכרים ששה בארנק אחד (6 ל"י לבדבי קריסטל ו-7 ל"י לגרבי רשת) ועליהם מסו"נות גם מידת האורך, להתאמה מושלמת לגופך.

נשים מאמינות בגרבי

Merzi

מלך הטלוויזיה

רבי המכר העולמי בעברית הקוף העירום יופיע בראשית אפריל

חשוב לשחקנים ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי, בוגר אולסני-מחול בניו-יורק ובלונדון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומיקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב (2 שיעורים בשבוע בכל קורס) פרסים: סל. 25 17 13 — 8.00 10.00 לפנ"צ: 17.00—20.00 בערב.

המנוי

קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בהקדם.